

TEKRARA DÖNÜŞEN SÜSLEME

Burçak Bingöl, insani bir ihtiyaç olarak tanımladığı süslemeyi, tekrara dayalı görsel bir dil olarak yeniden yorumluyor.

Dekoratif unsurlarla oynadığınız çalışmalarınızda arada kalma halini irdeliyorsunuz. Çalışmalarınızdan bahsederseniz?

Bugün üzerine yoğunlaştığım çalışmalar 2008 yılından itibaren üzerine çalıştığım 'yabancılaşma' konusuna temelleniyor. Önceleri kişisel bir ölçekte irdelediğim bu tema, son sergiyle toplumsal bir ölçeğe geçiş yaptı. Bu, basitçe işlerin konusu olmanın ötesinde, hayatın içerisine yerleşebil-

mek, varlığını anlamlı kılacak bir eylem ve kavrayış geliştirme ihtiyacıyla başa baş giden bir mevzu aynı zamanda. Tabi ki ciddi dertlerimiz var; sadece onları anlayabilmenin, tanımlayabilmenin bile getirdiği bir huzurun peşindeyim diyelim.

Kopyalama ve tekrarı çalışmalarınızda analitik bir açıdan ele alıyorsunuz. Bunu açar mısınız biraz?

Tekrara dayalı olarak büyüyen parça-bütün ilişkisi, sanatsal üretimimdeki en sık kullandığım yapılanma şekli, bu doğru. Bunun yanında bir şeyi sıfırdan yapmaktansa olan bir formu değiştirmek, hali hazırda üretilmiş şeyleri, alışılmadık biçimlerde bozarak, o şeylerin zihinde zaten var olan temsiliyetleri arasında bir kırılma yaratmak tam da -yabancılaşma konusu altında- amaçladığım şey. Bir çeşit yeniden kurgulama; olan bir bilginin başka şekillerde yeniden üretilmesi. Seramik zaten seri üretime son derece yatkın, biçimleri çok iyi taklit etme yeteneği olan bir malzeme ki bu da zaten bir tekrar.

Seramik, video, desen gibi farklı tekniklerde üretimleriniz var. Kullanacağınız dile nasıl karar veriyorsunuz?

Genel olarak, yani gündelik anlamda malzemeye takıntılı bir ilişkim var zaten. Ama sanatsal olarak belli malzemeleri daha yakından ta-

"Öngörülemez Dönüşüm #2", 2011, alüminyum dibond diasac baskı, 50x50 cm, Ed.

"Bir Balon Yok Mu? - III", 2014, seramik, metal, 21x23x15 cm, sanatçının ve Galerî Zilberman'ın izniyle.

"Seyir", 2014,
seramik,
200x190x30 cm,
sanatçının ve Galeri
Zilberman'ın izniyle.

nıyor ve onlarla neler yapabileceğini ya da yapamayacağını daha iyi biliyorum. Nihayetinde kullanılan malzeme de bir bilgi ve onun çalışmanın içeriğiyle uyumlu olması şart. Sanatsal üretimde de karar verme mekanizmaları çok karmaşık olabiliyor. Biraz sezgisel bir biçimde ilerliyor ve zamanı geldiğinde biliyorsun neyi nasıl yapman gerektiğini.

Sanatta işlevsiz ve dekoratif objeler kitsch tanımını da beraberinde getiriyor. Sizin kitsch üretim ile ilgili düşünceleriniz nedir?

Kitsch önemsedığım bir alt kültür estetiği. En çok ilgimi çeken kısmı da süslemenin vazgeçilmez bir insani ihtiyaç olduğu gerçeğini görünürlü kılması. Yani herkes aslında kendi birikimi ve şartlarına göre bu ihtiyacı öyle veya böyle gideriyor. Bu estetikten beslenen elemanları zaman zaman kendi çalışmalarında da kullanıyorum. Uyumsuz ve uygunsuz halleriyle, çoğu zaman çalışmalarında kurguladığım "yanlışlık duygusu"nun şiddetini artırdığını düşünüyorum.

Sanatın topluma yol göstermek yerine, sorgulatma, deneyimletme, inceleme işlevlerinin daha ağır basıyor. Sizce sanatçının rolü nedir bu durumda?

Her dönemin kendine has sanatsal eğilimleri oluyor tabi ki ama yine de sanatçının tek bir tanıma sığan rolü olduğunu düşünmüyorum.

Sanatı da özel kılan tam olarak bir tanıma sığmaması zaten. Bununla birlikte yapılabilecek en anlamlı insani etkinliklerden biri olarak sanatın, içinde yaşanan zamanın kavranması ve yorumlanmasıyla ilgili önemli ve gerekli katkılar yaptığı da bir gerçek...

Son olarak gelecek dönem projeleriniz neler?

Geçtiğimiz sezon sonunda Galeri Zilberman ve Art Basel Hong Kong'da sergilediğim "Araba Sevdası"ndan sonra çalışmalarım biraz daha geçmiş fikriyle ilişkilenemeye başladı. Bu hem benim, hem toplumun ve hem de seramik malzemenin geçmişine bakan ve yeniden düşünen bir kurgusal müze projesi. Bu projenin ilk çalışmaları mart ayında Volta-NY'da gerçekleşecek bir solo sunumla sergilenecek. Şu günlerde oldukça yoğun olarak bu proje için çalışıyorum.

Burçak Bingöl (1976), "Araba Sevdası" (2014), Galeri Zilberman; "Nadireler Kabinesi" (2011), Cda-Projects; "Feeling The Blanks" (2009), Türkevi Galerisi, (New York) gibi solo sergilerinin yanı sıra pek çok karma sergiye katıldı. Sanatçı yaşamını ve çalışmalarını İstanbul'da sürdürüyor.